

РЕШЕНИЕ

№ 7886

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 04.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6894** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на А. Х. М., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Х. Х. срещу ЗППАМ № 1880/25.06.2023 г., издадена от П. Х. Х., младши автоконтрольор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б."б" от ЗДвП, е наложена /принудителна административна мярка/ ПАМ -прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС], собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК], както и табели с регистрационен [рег.номер на МПС].

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. В тази връзка на първо място се сочи, че не е установено по сигурен начин материалната и териториална компетентност на органа издал заповедта. На второ място се сочи, че липсват конкретни фактически съображения, в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК. Твърди се също така, че административният орган се е позовал на АУАН, който е различен от този приложен по преписката, поради което е налице некоректно позоваване в оспорената заповед и е основание за отмяна на същата. Соци се, че нарушението е формулирано банкетно, като също така не са изложени мотиви относно срока, за който се прилага ПАМ. Моли се същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата и моли да бъде отменена оспорената заповед. Претендира присъждане на разноски, като представя договор за правна помощ и съдействие.

Ответникът младши автоконтрольор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 25.06.2023г., в 03.40 часа в [населено място] по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателят управлява личния си лек автомобил А. А6, рег. [рег.номер на МПС], след употреба на алкохол. Водачът е изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARNA 0142, с проба номер 3046 в 04.12 часа, като уредът отчетел положителен резултат 1,10 промила алкохол в издишания от водача въздух. Издаден е и талон за медицинско изследване на кръвна проба номер 086009 от МБАЛ „Света А.“ – С. АД. Водачът е уведомен за започване на ЗППАМ.

За извършеното нарушение е съставен АУАН серия ГА № 738488 от 25.06.2023 г., за това че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,8 на хиляда, установено по надлежния ред, нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 1880/25.06.2023 г., с която на А. Х. М. на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекратяване на регистрация на МПС, с табели с рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени полицейските органи при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а б. "б" от ЗДвП № № 1880/25.06.2023 г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия, като неоснователни са изложените в жалбата възражения за липсата на такива. Издадената заповед съответства и на изискванията за форма. Мотивирана е с конкретни прояви на

водача на МПС. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ в степен, която позволява на адресата на заповедта да разбере мотивите и волята на административния орган.

Неоснователно е възражението, че не е посочена описана конкретната фактическа обстановка, при която е извършено нарушението от конкретната хипотеза от разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б", пред. първо ЗДвП. Видно от словесното описание на нарушението касае се за водач, за който е установено, че управлява личния си автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над на хиляда. С оглед на така направеното в обстоятелствената част на заповедта описание на нарушението, което напълно съответства на дадената правна квалификация при изписване на правното основание за налагане на ПАМ, не представлява съществено процесуално нарушение, което да ограничава правото на защита на адресата. В настоящия случай, описаните в АУАН серия ГА № 738488 от 25.06.2023 г. фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. Неоснователни са поддържаните от жалбоподателя възражения, че административно наказващият орган се е позовал на АУАН, различен от този приложен по преписката. Приложеното по делото заверено копие на АУАН серия ГА № 738488 от 25.06.2023 г., напълно съответства на описания такъв в издадената заповед /като номер и съдържание/. От приложените по делото писмени доказателства безспорно се установява също така, че собственото на жалбоподателя МПС, по отношение на което е предприета мярката, е управлявано от А. М., с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,8 на хиляда.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП., който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол и уредът е отчетел положителен резултат 1,10 промила алкохол в издишания от водача въздух. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в оспорената заповед и АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. б, пред. първо от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Съгласно чл. 172 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а,

се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Според чл. 6, ал. 1, т. 2 вр. чл. 14 от Закона за Министерството на вътрешните работи, полицейските органи извършват охранителна дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 146 АПК. В частност, за да бъде една принудително-административна мярка законна, тя трябва: да бъде прилагана само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи; да бъдат налагана само от посочените в правната норма административни органи или приравнени на тях други органи; да бъде прилагана във вида и по реда, определен в правната норма.

Принудителната административна мярка за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел.

По смисъла на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ генералната цел на всяка принудителна административна мярка е да се постигне превантивен, преустановяващ и възстановяващ ефект спрямо административните нарушения.

Конкретните цели на процесната принудителна административна мярка са очертани в мотивите към Закона за изменение на Закона за движение по пътищата /виж. <http://parliament.bg/bills/43/653-19-3.pdf> и <http://parliament.bg/bills/43/554-01-162.pdf>/, според които законопроектът е насочен към въвеждане на мерки за подобряване на пътната обстановка в страната, ограничаване и намаляване броя на пътнотранспортните произшествия (ППП), на загиналите и ранените при пътни инциденти участници в движението. В частност за мярката по чл. 171, т. 2а от ЗДвП, е посочено, че регистрационните табели ще бъдат отнемани при прилагане на ПАМ. Тази мярка е насочена към самия собственик на МПС и отговорността му същото да бъде управлявано от правоспособен водач, който не е употребил алкохол или друго упойващо средство.

В случая от приложените по делото доказателства безспорно се установява обстоятелството, че А. М. е управлявал на посочената в АУАН дата, час и място, където е бил спрян за проверка, а именно в [населено място] на [улица] собствения си автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Недоказани са изложените в жалбата твърдения, че проверката на контролните органи била извършена на друг номер от посочената улица, същите са и неотнормирани към спора, доколкото не влияят на крайния извод за допуснатото нарушение, при управлението на процесното МПС.

При издаването на заповедта за ПАМ органът не е нарушил и принципа на съразмерност, визирани в чл. 6, ал. 1 АПК. Мярката е наложена в съответствие с приложимия материален закон – чл. 171, т. 2а от ЗДвП, в минималния предвиден размер по закон – 6 месеца, който съдът приема за обосноваване за постигане на целта, за която е издадена заповедта за ПАМ. Целта на Закона за движение по пътищата е регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения. ПАМ е приложена именно на собственика и водач на процесното МПС, което е управлявано от М. с концентрация на алкохол в

кръвта над 0,5 на хиляда. Органът е посочил правните основания и фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. В тази връзка неоснователен е довода, че административния акт е немотивиран, тъй като в оспорения административен акт са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването му. Предвид факта, че размерът на приложената ПАМ е в законоустановения минимум, а отнемането на рег. табели и СРМПС, при издаването на АУАН, като доказателство, не означава, че срокът на мярката е определен неправилно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х. М., ЕГН: [ЕГН] срещу ЗППАМ № 1880/25.06.2023 г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП, е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК], както и табели с регистрационен [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: